

„După ce eu, Tathāgata, voi fi murit,
 Și vor fi trecut 400 de ani,
 Un bhikṣu, „Nāga” va apărea.
 Înzestrat cu o mare credință, el va aduce beneficii învățaturii.
 El va atinge stadiul de Bucurie Măreată,
 Și va continua să trăiască timp de 600 de ani”.

„EPISTOLĂ CĂTRE UN PRIETEN”
 (SUHRLLEKHA)

(1)

Virtuosule, demn de ceea ce este bun,
 Am compus aceste „rime nobile” pentru a-ți insufla
 Aspirația pentru meritul apărut din învățăturile lui
 Sugata.

Este o învățătură scurtă, la care trebuie să iei aminte.

(2)

Înțelepții venerază figuri ale Buddhașilor făcute din lemn
 Sau din alte materiale, oricum ar fi ele. Tot astfel,
 Deși acest poem al meu poate fi nereușit, nu îl disprețui,
 Pentru că se bazează pe textele Sfintei Dharma.

(3)

Deși poate că ai înțeles chiar toate
 Vorbele extraordinare ale Mărețului Muni,
 Nu cumva ceea ce este făcut din ghips alb
 Devine și mai alb în lumina Lunii de iarnă?

(4)

Jina a proclamat Cele Șase Reamintiri –
 Buddha, Dharma, Sangha,
 Generozitatea, moralitatea și divinitățile.
 Reamintește-ți fiecare dintre virtuțile lor.

(5)

Practică în mod constant cele zece căi ale karmei virtuose –
În corp, în vorbire și în minte.

Abține-te de la intoxicanți și de la cele asemănătoare,
Desfată-te într-un mod de viață virtuos.

(6)

Recunoscând averea ca fiind efemeră și fără esență,
Străduiește-te în mod corect, făcând acte de generozitate
Față de călugări, brahmani, săraci și prieteni.
Pentru viitor, cel mai bun prieten este generozitatea.

(7)

Trebuie să practici moralitatea neștirbită, nu degradată –
Ci imaculată, nepătată și necoruptă.

Moralitatea a fost declarată drept fundația tuturor
virtuților,

Așa cum este Pământul pentru toate lucrurile, fie că
se mișcă, fie că nu.

(8)

Generozitatea, moralitatea, răbdarea, efortul, meditația
Precum și înțelepciunea: dezvoltă aceste nemăsurabile
Păramite, și – după ce ai traversat marea
Existenței – devino Conducătorul Victorioșilor.

(9)

Orice familie care își respectă tatăl și mama
Va fi vizitată de Brahma și de învățătorii religioși.
Membrii săi vor fi renumiți pentru că îi venerază,
Iar mai târziu vor intra în stările superioare.

(10)

Când cineva se ferește să vatăme, se ferește de hoție,
De contact sexual, de minciună, de alcool,
De dorința de a mânca la momente nepotrivite, de un jilț înalt,
De cântece, de dansuri și de diferite feluri de bijuterii,

(11)

Și urmează aceste opt precepte
Imitând practica morală a Arhaților,
Aceasta e poșadha – ce conferă atât bărbaților cât și femeilor
Corpul atrăgător al unei zeități din tărâmul dorinței.

(12)

Să vezi ca pe niște dușmani lăcomia, viclenia,
Înșelăciunea, atașarea, lenea, trufia,
Poftele carnale și ura, îngâmfarea datorită măreției
Familiei, a aspectului fizic, a învățării, a sănătății și a
autorității.

(13)

Muni a declarat atenția conștientă ca fiind calea nemuririi,
Iar neatenția ca fiind calea morții.
De aceea, practică neîncetat și cu respect atenția conștientă,
Pentru a dezvolta dharmele virtuose.

(14)

Frumoasă ca Luna eliberată din nori
Este persoana care a fost neatentă și acum a devenit atentă –
La fel ca Nanda, Aṅgulimāla,
Ajātasatru și Udayana.

(15)

Nu există o austeritate atât de mare ca răbdarea –
Prin urmare nu ceda în fața furiei.
Prin înfrângerea mâniei, Buddha a spus
Că se atinge starea de non-întoarcere.

(16)

„Această persoană m-a insultat, aceasta m-a lovit sau
M-a învins, aceea mi-a furat averea.”
Asemenea resentimente generează conflict;
Persoana care abandonează resentimentul doarme liniștită.

(17)

Înțelege gândurile ca fiind asemenea figurilor
Desenate pe apă, pe pământ sau în piatră.
Pentru o stare perturbată a minții, primul fel e cel mai bun;
Pentru o aspirație la Dharma, cel mai bun este ultimul.

(18)

Jina a declarat vorbirea unei persoane ca fiind de trei feluri –
Plăcută, adevărată și nepotrivită:
Ca mierea, ca floarea și ca murdăria.
Ultima trebuie abandonată.

(19)

Persoanele sunt de patru feluri: cele care merg
De la lumină și ajung la lumină, de la întuneric
Și ajung la întuneric, de la lumină la întuneric,
Și de la întuneric la lumină. Fii ca prima dintre ele.

(20)

Oamenii trebuie înțeleși ca fiind
Asemenea fructului de mango: sunt cei necopți
Care par copți, cei copți care par necopți,
Cei necopți care par necopți, și cei copți care par copți.

(21)

Nu privi stăruitor la soția altuia; dacă totuși o faci,
Gândește-te la ea ca la o mamă, la o fică sau
La o soră – potrivit vârstei ei. Dacă apare dorința,
Contemplă starea impură a corpului ei.

(22)

Veghează asupra minții călătoare ca și cum ar fi
O prețioasă învățătură, un fiu, o comoară, sau forța ta vitală.
Abține-te de la plăcerile simțurilor, căci ele sunt
Ca un șarpe, ca otrava, arma, dușmanul și focul.

(23)

Obiectele simțurilor produc ruină, distrugere.
Jinendra a declarat că sunt asemenea fructului kimpāka,
Și că trebuie abandonate.
Prin propriile sale lanțuri,
Lumea este legată în închisoarea Saṃsārei.

(24)

Dintre cei care triumfă asupra celor șase simțuri mereu
instabile și oscilante,
Și cei care triumfă într-o bătălie asupra unei mulțimi
Imense de dușmani, primii sunt văzuți
De către înțelepți ca fiind eroii mai mari.

(25)

Corpul unei fete tinere – cu mirosuri dezgustătoare,
Compus din nouă deschizături, asemeni unui vas ce conține
Toate murdăriile posibile, greu de umplut, și acoperit
De piele – trebuie văzut separat de podoabele sale.

(26)

Înțelege dorința pentru obiectele simțurilor ca fiind
Asemenea tânjirii unui lepros pentru alinare –,
Chinuit de viermi, el își expune corpul
La flacăra focului, dar nu este ușurat.

(27)

Pentru a vedea cel mai înalt înțeles,
Practică atenția corectă față de toate entitățile.
Nu există
Nicio altă dharma atât de virtuoasă.

(28)

Chiar [dacă-i] dintr-o familie de vază, cu trăsăturile frumoase
Și foarte învățată, o persoană nu e demnă de onoare dacă
îi lipsesc
Înțelepciunea și moralitatea. De aceea, persoana care
posedă aceste două calități,
Deși [poate că] nu le are pe celelalte, trebuie să fie venerată.

(29)

Cunoscător al lumii! Câștigul și pierderea,
Bunăstarea și nefericirea, faima și dezonoarea,
Lauda și critica - fii indiferent la aceste opt
Dharme lumești, și nu le lăsa să-ți intre în minte.

(30)

Nu săvârși fapte rele, nici măcar de dragul unui brahman,
Al unui bhikṣu, al unei zeități sau al unui musafir, al
tatălui sau mamei,
Al unui fiu, al reginei, sau al unui apropiat.
Ei nu vor împărtăși nicio fărâmbă din rezultatul lor infernal.

(31)

Deși săvârșirea oricărei fapte rele
Nu va tăia instantaneu, ca o sabie,
Rezultatul faptelor rele va deveni manifest
Atunci când vine momentul morții.

(32)

Muni a definit cele șapte bogății: credința, moralitatea,
Generozitatea și învățarea imaculată, precum și rușinea,
Modestia și înțelepciunea. Recunoaște celelalte bogății
Ca fiind obișnuite și lipsite de valoare și de esență.

(33)

Jocurile de noroc, amestecarea cu mulțimile, lenea, lipsa
de ocupație,
Tovărășia malefică, băuturile alcoolice și umblatul noaptea
de colo-colo
Duc la stările inferioare și la pierderea reputației.
Abandonează aceste șase activități.

(34)

Învățătorul zeilor și al oamenilor a declarat că a fi satisfăcut
Este cea mai mare dintre toate averile. Fii

Întotdeauna satisfăcut. Persoana care cunoaște mulțumirea
E cu adevărat bogată, chiar dacă nu are posesiuni materiale.

(35)

Bunule domn! Cei care au puține dorințe
Nu au parte de nefericirea celor cu multe posesiuni.
Cu cât mai multe capete au conducătorii Nāgașilor
Cu atât mai mare le este nefericirea produsă de ele.

(36)

Ferește-te de cele trei feluri de soții, care sunt:
Ca un ucigaș, prin natura ei asociindu-se cu dușmanii tăi;
Ca un tiran, care te disprețuiește;
Și ca un hoș, care fură chiar și lucruri mărunte.

(37)

Cea care este îngăduitoare ca o soră,
Dragă inimii ca un prieten, dorind să ajute
Asemenea unei mame, și ascultătoare ca un servitor,
Trebuie să fie respectată ca o zeităte a familiei.

(38)

Mâncarea ar trebui mâncată corespunzător,
Fără dorință sau ură, ca și cum ar fi un leac;
Nu din aroganță, pentru vanitate sau robustețe,
Ci numai pentru a întreține corpul.

(39)

Virtuosule! Lucrează pe întregul parcurs al zilei,
Precum și în prima și în ultima perioadă a nopții.
Apoi, pentru ca timpul de odihnă să nu fie fără rezultat,
Culcă-te atent între aceste două perioade.

(40)

Practică neîncetat meditația asupra bunătății iubitoare,
Asupra compasiunii, bucuriei și ecuanimității
Deși poate că nu vei atinge cel mai înalt țel,
Vei obține [cel puțin] extazul Tărâmului lui Brahma.

(41)

Cele Patru Dhyāne – abandonarea totală
A experienței senzoriale, bucuriei, liniștii și disconfortului –
Permit atingerea unei stări extraordinare, ca cea a lui
Brahma, Ābhāsvara, Śubha-kṛtsna sau Vṛhat-phala.

(42)

Cele cinci feluri de karma foarte virtuoză și nevirtuoză,
Sunt cele făcute cu persistență, cu o înclinație puternică,
În lipsa oricărui remediu, sau cu cei care te asistă, sau cu
baza celei mai înalte virtuți.
Așadar, străduiește-te să îndeplinești virtutea.

(43)

Câteva grăunțe de sare pot schimba gustul
Unei mici cantități de apă, dar nu și gustul Gangelui;
Înțelege că până și karma negativă mică
Va face la fel pentru rădăcinile mici de virtute.

(44)

Excitarea mentală și regretul, răutatea, lenea și somnul,
Dorințele asociate simțurilor, și îndoiala:
Recunoaște aceste cinci obstacole
Drept hoși care fură bogățiile virtuții.